

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **L. Z.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou Mgr. Sylvou Sedláčkovou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2021, č. j.: MHMP 188353/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2021, č. j.: MHMP 188353/2021, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 9. 11. 2020, sp. zn.: SZ P4/309703/19, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „z.n.p.“), za což mu byla podle ustanovení § 7

odst. 4 písm. b) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Dále mu byla uložena povinnost nahradit poškozené škodu způsobenou jí spácháním přestupku ve výši 90 Kč podle ustanovení § 89 odst. 2 z.o.p. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 14. 8. 2019 v době kolem 16:10 hodin před domem na adrese X., do temene hlavy udeřil paní Š. S. (ročník X.; dále jen „poškozená“); tedy měl úmyslně narušit občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že skutková zjištění nemají oporu ve spisu nebo s ním jsou v rozporu, kvůli nedostatku odůvodnění je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, uložená sankce není přiměřená, uložení povinnosti k náhradě škody není odůvodněné. Konkrétně tvrdil, že nahrávka neprokazuje incident, nebyla pořízena ani při prvním osobním styku po údajném incidentu, lékařské zprávy neprokazují žádné poškození zdraví, skutková zjištění nejsou dostatečná, nahrávka je účelová a cílená provokace, poškozená si nebyla schopna vzpomenout, kdy ji pořídila, její přesné pořízení nelze zjistit, mohlo s ní být manipulováno, krom nahrávky je důkazem výlučně výpověď poškozené, přitom v případě situace „tvrzení proti tvrzení“ je třeba věrohodnost výpovědi řádně odůvodnit, pravidla hodnocení svědeckých výpovědí byla opominuta, lékařské zprávy jsou neprůkazné, přitom velký úder by musel mít za následek objektivní zdravotní obtíže, nebyla prokázána bezprostřední souvislost návštěvy lékaře s domnělým přestupkem. Znak „jiného hrubého jednání“ nebyl naplněn, žalovaný se nezabýval důkladně otázkou, co přesně se stalo, pouhé strčení do poškozené by ke spáchání přestupku nestačilo, subjektivní stránka není řádně odůvodněna, závěry jsou učiněny nekriticky, a to i obecně stran výpovědi poškozené, jejíž výpověď je až podezřele konzistentní. Pokuta je nepřiměřená, nezohledňující jeho majetkové poměry ani okolnosti přestupku, má vyživovací povinnost ke dvěma nezletilým dětem, změnil zaměstnání a byl v pracovní neschopnosti, nebylo provedeno řádné šetření ohledně jeho majetkových poměrů, uvedenou povinnost nelze převádět na obviněné. Uložení povinnosti k náhradě škody nebylo důvodné, lékařské zprávy jsou neprůkazné, stejně jako souvislost s domnělým jednáním, poškozená s návštěvou lékaře otálela, nebyla jí doporučena žádná léčba krom užívání běžných analgetik, samotné poslání poškozené na neurologii nic neprokazuje.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a žalobcova replika

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Přesná doba pořízení nahrávky není zásadní, žalobce obsah nahrávky nepochybnil, nahrávka navazuje na předchozí incident s úderem zezadu do hlavy, sám žalobce připustil bouchnutí poškozené, k žádné bagatelizaci skutkových zjištění nedošlo, obsah nahrávky byl jako nepřímý

důkaz řádně vyhodnocen, tvrzení o vlastním úsudku opatrovníckého soudu se vztahovalo k důležitosti, jakou soud spáchání přestupku přiznává, zpochybnění lékařských zpráv je nedůvodné, tvrzení o zraněních, jež by musela poškozená nutně utrpět, jsou spekulativní, sankce není nikterak nepřiměřená, nelze předpokládat existenční ohrožení při pokutě ve výši 1 000 Kč, návštěva pohotovosti poškozenou byla důsledkem spáchaného přestupku. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

5. V replice žalobce tvrdil, že nestačí, pokud nahrávka navazuje na nějaký předchozí incident, připuštění udeření poškozené v minulosti automaticky neznamená existenci udeření, při přetrvávajících nedostatcích nahrávky měly být pečlivěji posuzovány ostatní důkazy, lékařská zpráva je založena na subjektivních pocitech poškozené, lékařská zpráva neobsahuje žádnou relevantní informaci, pokud poškozené při úderu „cvakly zuby“, lze očekávat objektivní zdravotní potíže, nejde o spekulaci, časová souslednost přestupkového děje je podezřelá, nebyl důvod preferovat návštěvu policie před lékařem, k výši sankce nejsou učiněna skutková zjištění; setrval na žalobním návrhu.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 8. 2019 v době kolem 16:10 hodin měl žalobce před domem na adrese X., udeřit poškozenou do temene hlavy.
7. Dne 14. 8. 2019 poškozená oznámila na policii, že v místě a čase uvedeném v popisu skutku byla po předchozí slovní rozepři fyzicky napadena žalobcem (bývalým partnerem), konkrétně ji měl udeřit rukou do zadní části temene hlavy, když byla zády k němu skloněná nad společným synem v kočárku, což si vyžádalo vyšetření na chirurgii a neurologii (oznámení přestupku ze dne 14. 8. 2019, č. j.: KRPA-291424-4/PŘ-2019-001412).
8. S žalobcem bylo zahájeno řízení ve věci celkem tří přestupků, jichž se měl dopustit vůči poškozené, kromě výše uvedeného jednání měl ještě poškozené vyhrožovat a vynutit si vstup do jejího obydlí (oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 18. 10. 2019).
9. Dne 14. 11. 2019 se ve věci konalo ústní jednání. V rámci svědeckého výsledku poškozená k incidentu, který je předmětem tohoto řízení, vypověděla, že společného syna přinesla před dům s kočárkem a věcmi, žalobce se chtěl hádat, jelikož mu přestala denně posílat informace o synovi a jeho fotografie, ona se před synem hádat nechtěla a mlčela, žalobce jí řekl, ať syna přoblékne, skloněná nad kočárkem jej oblékala, žalobce se ji snažil vyprovokovat, každou chvíli říkal, nedělej, že mě nevímáš, proběhlo to několikrát, pak, když byla stále skloněná v kočárku, ji uhodil do hlavy přímo před obličejem syna, úder bolel, bolelo to i večer, při úderu jí cvakly zuby, hned po úderu jí řekl, že si může jít stěžovat na policii, odvětila, že to udělá, to bylo asi vše, soustředila se, aby to syn nevnímal, proto nekřičela, nekomentovala to, nepřemýšlela o odplatě apod., lékařské ošetření vyhledala, jelikož měla zhmožděninu, k lékaři ji poslali hlavně policisté, když to viděli, říkali, aby raději šla. V rámci svého výsledku žalobce (obviněný) uvedl k nyní projednávanému incidentu, že se mluvilo o předávání syna v 19:00 hodin, to si protirečí s první výpovědí, tímto způsobem je veden i zbytek svědecké výpovědi poškozené, při vlastním předávání syna, kdy ji měl udeřit, jen vzal kočárek, poškozená na to nereagovala, odjel a tím to skončilo. Krom výpovědi žalobce

a poškozené byly na jednání provedeny též další důkazy, jež jsou zaznamenány níže. (Obsah ústního jednání zaznamenaný v protokolu ze dne 14. 11. 2019.)

10. Na audiozáznamu pořízeném poškozenou je ze strany poškozené opakovaně zavedena řeč na konkrétní incident, poprvé říká, že neví, co s tím má dělat, jelikož ji hodně praštil (v čase nahrávky cca po 11:45 minut), obecně hovoří o potížích v komunikaci, následně žalobce sděluje, že se poškozená teď dne 13. 8. „zašprajcovala“, jelikož měla pocit, že ji „buzeroval“ (v čase nahrávky cca po 13:45 minut), poté oba obecně hovoří o incidentech, následuje pasáž, v níž se o incidentu hovoří konkrétněji (v čase nahrávky cca 17:00 až 19:00 minut), žalobce upozorňuje poškozenou, aby „nevyndavala“ jednu jedinou věc, která jej mrzí, je to tak, ať si jej klidně nahrává, je mu to jedno, poškozená reaguje, že to může syna poznamenat, pokud se to děje před ním, žalobce odpovídá, že její chování v daný okamžik dosahuje takové míry arogance, až se neudrží, poškozená říká, že se ale přece nemůže tolik zapomenout, nemůže ji praštit přímo před synovým obličejem, to je zkrátka moc, žalobce odpovídá, že ji zase tak nepraštil, myslí si, že to byl pohlavek zezadu, poškozená říká, že si vůbec neuvědomuje, jakou má sílu, žalobce odvětlí, že toho se vždy děsil a řekl jí to i potom tady na další schůzce, děsí se, co se bude dít dál, pokud to chtějí nadále takto dělat, poškozená dále uvádí, že žalobce vůbec nemá přehled o tom, jak je silný, nebo alespoň v tu chvíli; následně spolu hovoří o konkrétních aspektech péče o syna, následuje ještě zmínka, již lze vztáhnout k incidentu (v čase nahrávky cca po 20:05 minut), poškozená žalobci říká, aby raději komunikoval písemně, žalobce odvětlí, že se jinak dostane do takového stavu, týden poté se skutečně bál, aby se nestalo ještě něco horšího, a neovlivní to, je třeba čtrnáct dní v klidu (audionahrávka pořízená poškozenou zaznamenaná na CD nosiči s datem poslední změny dne 13. 9. 2019).
11. Na základě dohody obou rodičů bylo společné dítě svěřeno do výchovy poškozené, žalobce bude na syna poskytovat výživné v měsíční výši 3 000 Kč, se synem se může vídat každý lichý týden v pondělí a ve středu od 15:00 do 19:00 hodin a každý sudý týden v úterý a ve čtvrtek od 15:00 do 19:00 hodin, každý lichý týden též od pátku od 16:00 hodin do neděle 19:00 hodin, žalobce si syna vyzvedne v místě bydliště poškozené a zde jej rovněž vrátí (rozsudek Okresního soudu v Příbrami ze dne 30. 5. 2019, č. j.: 5 Nc 6011/2019 - 29).
12. Dne 14. 8. 2019 v čase 20:10 hodin byla poškozená na chirurgii, dle zprávy byla napadena bývalým přítelem při střídání dítěte, udeřena rukou do hlavy, k agresi došlo již v minulosti, incident řeší, v bezvědomí nebyla, vše si pamatuje, je při vědomí, plachtivá, spolupracuje, je plně orientovaná, lokálně bez známek traumatu, rentgen též vyšel negativní, diagnostikována kontuze temene hlavy, doporučeny klidový režim, lokální ledování a při bolestech užívání analgetik, kontrola při obtížích (lékařská zpráva ze dne 14. 8. 2019, Chirurgie – příjmová ambulance, Thomayerova nemocnice).
13. Dne 14. 8. 2019 v čase 21:07 hodin byla poškozená na neurologii, dle zprávy byla poškozená odeslána k vyšetření z chirurgie, napadena bývalým přítelem při střídání dítěte, udeřena do hlavy, v bezvědomí nebyla a nezvracela, na okolnosti napadení si vzpomíná, je bez známek traumatu, mírně citlivé temeno hlavy, závěrem byla kontuze hlavy při napadení, předána do péče praktického lékaře, při obtížích kontrola neurologem, doporučeny klidový režim a běžná analgetika, podán lék na snížení úzkosti a bolesti (lékařská zpráva ze dne 14. 8. 2019, Neurologie – příjmová ambulance, Neurologická klinika 3. LF UK a Thomayerovy nemocnice).

14. Poškozená uhradila regulační poplatek za návštěvu pohotovosti (Chirurgické kliniky – ambulance, Thomayerovy nemocnice) ve výši 90 Kč, potvrzení bylo vystaveno dne 14. 8. 2019 ve 20:22 hodin (potvrzení o zaplacení regulačního poplatku ze dne 14. 8. 2019).
15. Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5. 2. 2020 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) z.n.p., za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč a povinnost nahradit poškozené škodu v částce 90 Kč.
16. Usnesením Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5. 2. 2020 bylo zastaveno řízení ve věcech dalších dvou podezření z přestupku, z nichž byl žalobce obviněn (vyhrožování poškozené a vynucení si vstupu do jejího obydlí).
17. Proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5. 2. 2020, jímž byl uznán vinným z přestupku, podal žalobce dne 21. 2. 2020 blanketní odvolání, jež následně dne 18. 3. 2020 doplnil.
18. Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2020, č. j.: MHMP 918974/2020, bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5. 2. 2020, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku; žalovaný prvostupňovému orgánu vytkl chybné provedení důkazu audiozáznamem, který pořídila poškozená, a chybnou právní kvalifikaci jednání, jelikož nebylo prokázáno způsobení újmy na zdraví, vyslovil rovněž potřebu doplnit výpověď poškozené.
19. Po vrácení věci prvostupňový orgán skutek překvalifikoval na úmyslné narušení občanského soužití dopuštěním se vůči jinému jiného hrubého jednání dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 z.n.p. (vyrozumění o změně právní kvalifikace a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 12. 8. 2020).
20. Dne 16. 9. 2020 se ve věci konalo ústní jednání. V rámci doplnění svědeckého výsledku poškozená uvedla, že do hlavy ji žalobce udeřil jen dne 14. 8. 2019, v období ode dne 14. 8. 2019 do dne 13. 9. 2019 proběhlo mezi ní a žalobcem více kontaktů, audionahrávku nepořídila hned při následujícím setkání, ale až při nějakém dalším. Následně byla přehrána audionahrávka pořízená poškozenou, konkrétně se jednalo o pasáž v čase 17:00 až 18:30 minut, a byl konstatován její obsah. K audionahrávce žalobce (obviněný) sdělil, že podnětů ze strany poškozené bylo víc, minimálně řešili další tři, které byly zamítnuty, jde o účelové jednání motivované soudem ohledně výchovy společného syna a styku s ním, situace byla vyhrocená, poškozenou nikdy nepraštil a nevyhrožoval jí, mezi údajným jednáním a nahrávkou uplynul přes měsíc času, během té doby se potkali minimálně šestkrát, k předání syna nadále dochází pravidelně, nahrávka vůbec neprokazuje jeho jednání ze dne 14. 8. 2019, nesouvisí s projednávaným tématem, vyhrocených situací bylo daleko více, při předávání dítěte během nich mohlo dojít k fyzickému kontaktu, avšak oboustranně neúmyslnému, nevzpomíná a nepamatuje si, že by při tom někdy poškozenou bouchl ve vzteku či při pohybech kolem dítěte; situací při zvedání od kočárku bylo mnoho, jestli se bouchla do hlavy neví, na konkrétní incident, o němž na nahrávce hovoří, si nepamatuje a nevzpomíná. Byly konstatovány vlastnosti souboru s audionahrávkou pořízenou poškozenou, jako datum poslední změny souboru je uveden pátek 13. 9. 2019 v cca 17:29 hodin. Krom uvedeného byl na jednání proveden též další důkaz, jenž je zaznamenán níže. (Obsah ústního jednání zaznamenaný v protokolu ze dne 16. 9. 2020.)

21. Podáním datovaným ke dni 9. 3. 2020 navrhla poškozená opatrovnickému soudu změnit úpravu styku žalobce se společným dítětem; v návrhu jsou uvedeny tři fyzické incidenty, k nimž mělo mezi žalobcem a poškozenou dojít, dne 30. 6. 2019 se žalobce měl vnutit do bytu poškozené a odnést odtamtud synovu autosedačku, dne 14. 8. 2019 mělo dojít k incidentu, který je předmětem tohoto řízení, dne 23. 10. 2019 měl žalobce poškozenou při předávání dítěte silně udeřit pěstí do břicha; v návrhu je dále podrobně popsáno, jak měl žalobce do synových věcí úmyslně dávat pavouky, jakým potížíím má poškozená čelit při přípravě dítěte na styk s otcem a jak měl žalobce dodržovat termíny styku s dítětem včetně zevrubného výpisu všech plánovaných styků a jejich výsledku počínaje dnem 3. 6. 2019 a konče dnem 12. 2. 2020 (návrh matky (poškozené) na změnu úpravy styku nezletilého s otcem (žalobcem) ze dne 9. 3. 2020).
22. Prvostupňovým rozhodnutím Úřadu městské části Praha 4 ze dne 9. 11. 2020 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 z.n.p., za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč a povinnost nahradit poškozené škodu v částce 90 Kč.
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 24. 11. 2020 blanketní odvolání, jež následně dne 4. 12. 2020 doplnil; odvolací důvody v zásadě odpovídají žalobním námitkám, konkrétně byly namítány přetrvávající vady ve skutkových zjištěních, nedostatečné odůvodnění a nepřezkoumatelnost rozhodnutí, nepřiměřenost uložené pokuty a neodůvodněnost uložené povinnosti k náhradě škody.
24. Napadeným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2021 žalovaný odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval. V průběhu jednání účastníci setrvali na svých dosavadních vyjádřeních. V rámci konečných návrhů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
27. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 z.n.p. *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*
28. Podle ust. § 7 odst. 4 písm. b) z.n.p. *za přestupek lze uložit pokutu do 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3.*
29. Podle ust. § 89 odst. 2 věty první před středníkem z.o.p. *správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna.*
30. Soud předně konstatuje, že jednání žalobce uvedené v popisu skutku, jímž byl uznán vinným, bylo zjištěno bez důvodných pochybností na základě důkazů obsažených ve správním spisu. V řízení o přestupku směřuje správní orgán k zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností a dbá presumpce neviny, resp. ctí zásadu v pochybnostech

ve prospěch obviněného (srov. první právní věty k rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 12. 3. 2009, č. j.: 7 As 9/2009 – 66, a k usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j.: 5 As 126/2011 – 68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS), což se v žalobcově případě plně zdařilo.

31. Poškozená již v den incidentu došla na policii a následně v průběhu řízení poskytla o celém žalobcově jednání konzistentní, logickou a věrohodnou výpověď; shodná tvrzení poskytla i v průběhu lékařských vyšetření v den incidentu.
32. Spáchání skutku dotvrzuje i audionahrávka datovaná ke dni 13. 9. 2019 pořizená poškozenou. Když poškozená začíná hovořit o incidentu, kdy ji hodně praštil, žalobce zcela evidentně ví, o kterém konfliktu je řeč, snaží se věc zmírnit tím, že šlo toliko o pohlavek. Během druhého ústního jednání pak žalobce nedokázal uspokojivě vysvětlit, o kterém konfliktu hovořil, jeho výpověď nemohla vnést pochybnost do zjištění skutkového stavu na základě provedených důkazů. Přitom v návrhu na úpravu styku dítěte s žalobcem ze dne 9. 3. 2020 poškozená velmi detailně popsala průběh potíží s žalobcem, vypsala všechna setkání, která s ním měla během téměř osmi měsíců, je proto neuvěřitelné, aby neuvedla nějaký fyzický incident, kdy byla udeřena do hlavy, takový konflikt v návrhu sdělila jen jeden, a to právě přestupkové jednání ze dne 14. 8. 2019.
33. Žalobce tudíž zjevně věděl, o jaký konflikt se jednalo, a jedinou možností, kdy k incidentu, o němž se mluví na nahrávce, došlo, je právě den 14. 8. 2019, žalobce dále uznal úmyslné udeření poškozené do hlavy, v podstatě tak, jak poškozená uváděla v průběhu celého řízení, byť úder označil za pohlavek. Bylo proto nade vší důvodnou pochybnost zjištěno, že se skutek stal.
34. Vzhledem k jedinému možnému datu, kdy k incidentu došlo, není podstatné, kdy byla nahrávka pořizena (byť soud shledává pravděpodobným právě datum 13. 9. 2019). Krom toho, přestože je možno nahrávku různě upravovat, je v zásadě zjevné, že byla pořizena nejpozději dne 13. 9. 2019, kdy došlo k poslední změně souboru.
35. Konstatování správních orgánů, že audionahrávka by sama o sobě jako důkaz neobstála, není nikterak problematické, jelikož skutek byl prokázán výpovědí poškozené v kontextu audionahrávky, oba uvedené důkazy ve svém souhrnu prokázaly vinu žalobce. Právě proto nejsou namíste ani tvrzení o samostatně stojící výpovědi poškozené, neboť taková důkazní situace ze spisu nevyplývá, jako relevantní důkazy byly použity jak výpověď poškozené, tak audionahrávka. Důkazní situace rozhodně nebyla toliko na úrovni „tvrzení proti tvrzení“, předestřenou judikaturu Ústavního soudu proto nelze označit za přílehuovou na nyní projednávanou věc.
36. Lékařské zprávy skutečně neprokazují jakoukoliv újmu na zdraví poškozené (s výjimkou kontuze hlavy, ovšem bez objektivního lokálního nálezu), jak tvrdí žalobce, avšak skutek nespočíval v poškození zdraví, proto jeho spáchání není lékařskými zprávami nikterak vyvráceno; lékařské zprávy totiž nikterak nevyvrací, že by k úderu do hlavy poškozené došlo, naopak jej připouští, když doporučují použití analgetik. Lékařské zprávy tudíž rozhodně nevnaší pochybnost do zjištěného skutkového stavu, jak vyplynul z výpovědi poškozené v kontextu pořizené audionahrávky (případně též s přihlédnutím k návrhu poškozené na úpravu styku nezletilého s žalobcem ze dne 9. 3. 2020). Neobstojí ani žalobcovy spekulativní závěry o nezbytnosti objektivního nálezu v případě úderu do hlavy v intenzitě vedoucí k „cvaknutí zubů“, k nimž ani nepředložil

žádné odborné vyjádření, které by jeho slova potvrzovalo. Soudu ani nepřijde nikterak nelogické, pokud by poškozená po úderu pociťovala bolest, ale očekávala její odeznění, vzhledem k tomu zatím lékaře nenavštívila, ale s ohledem na trvání bolesti i po několika hodinách raději lékaře navštívila, krom toho poškozená vypověděla, že lékaře navštívila až právě na doporučení policistů.

37. Jakkoliv by pro posouzení věci nebylo zásadní, pokud by správní orgány chybně uvedly, že si civilní soud může sám učinit úsudek o tom, zda byl spáchán přestupek, je třeba nesouhlasit i s tímto žalobcovým tvrzením. Žalovaný, byť to skutečně nevyslovuje zcela explicitně, hovoří v napadeném rozhodnutí o konečném úsudku civilního soudu o úpravě styku žalobce s dítětem, nikoliv o posouzení, zda byl spáchán přestupek.
38. Napadené rozhodnutí v kontextu rozhodnutí prvostupňového je plně přezkoumatelné a řádně odůvodněné netoliko v otázce skutku, nýbrž i stran právní kvalifikace jednání, a to mj. jak ohledně objektivní, tak též subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku.
39. Znaky „jiného hrubého jednání“ a „úmyslné narušení občanského soužití“ uvedenými v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 z.n.p. se zabýval NSS v rozsudku ze dne 24. 6. 2020, č.j.: 6 As 68/2020 – 24, když s odkazem na předchozí judikaturu konstatoval: *„Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009 – 64, lze za hrubé jednání považovat takové jednání, které narušuje občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení překračuje rámec pouhé nevhodnosti (nesprávnosti). Je proto třeba důsledně odlišit jednání hrubé a jednání jinak nevhodné (např. porušení pravidel slušnosti, zdvořilosti). Obecně se podle tohoto rozsudku za jiné hrubé jednání, jež narušuje občanské soužití, považuje vyhrožování jinou újmu než újmu na zdraví, pomlouvání a vydírání, pokud se nejedná o trestný čin. Za hrubé jednání se podle judikatury Nejvyššího správního soudu považuje např. vytlačování osoby automobilem (rozsudek ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 221/2016 – 39), uchopení druhé osoby oběma rukama za klopky bundy v oblasti krku ve snaze si ji přitáhnout k sobě (rozsudek ze dne 20. 7. 2017, č. j. 2 As 29/2017 – 28), podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2017, č. j. 20 A 17/2016 – 28, pokud pachatel jako kolemjdoucí úmyslně udeří do střechy auta a způsobí v ní prohlubeň, nebo úder pěstí do obličeje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 73/2018 – 25).“* Občanské soužití pak NSS s odkazem na doktrínu definoval v rozsudku ze dne 2. 7. 2010, č.j.: 7 As 12/2010 – 65: *„[o]bčanské soužití pak lze obecně vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování – nad rámec právních norem – je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci.“*
40. Úder do hlavy, byť ve formě pohlavku, zcela zjevně naplňuje znak „jiné hrubé jednání“, které představuje narušení občanského soužití, zvláště když se jednalo o neočekávanou ránu zezadu. Soud považuje za obecně známé, že hlava patří k nejzranitelnějším oblastem lidského těla, jde o jednu z nejrizikovějších oblastí ohledně úderů vedených do ní. Použití fyzického násilí pak obecně patří k nejtypičtějším a zároveň nejzávažnějším příkladům hrubosti. Naplnění objektivní stránky podporuje i žalobcem předestřená judikatura NSS, která hrubé jednání vztahuje i k „pouhým“ verbálním útokům, tím spíše je třeba pod uvedený znak subsumovat fyzickou konfrontaci. K řádnému prokázání skutku v podobě úderu do hlavy se soud dostatečně vyslovil výše, nelze tak přisvědčit tvrzením o strčení či praštění nevědomky.

41. Subjektivní stránka byla rovněž prokázána uspokojivě, kromě výpovědi poškozené potvrzuje přímý úmysl i audionahrávka. Jak vyplývá z nahrávky, žalobce přesně ví, o jakém incidentu je řeč, a svým tvrzením o pohlavku potvrzuje závěr, o chtěném úderu do hlavy. Spáchání přestupku přitom spočívá právě v úderu do hlavy, nikoliv např. v následku v podobě újmy na zdraví, nebylo proto nutné vést sofistickované úvahy stran zavinění k relativně vzdálenějšímu následku, ale stačilo prokázat přímý úmysl pouze k samotnému úderu, k čemuž obsah audionahrávky postačuje. K průkaznosti nahrávky zvláště v kontextu výpovědi poškozené se soud již vyslovil výše.
42. Soud v souladu se správními orgány shledává výpověď poškozené (podepřenou dalšími důkazy) jako konzistentní a věrohodnou. Naopak tvrzení žalobce (obviněného) takové konzistentnosti nedosahuje, jde toliko o obecná zpochybňující vyjádření, žalobce mj. ani nebyl schopen rozumně vysvětlit, o jakém konkrétním incidentu hovoří na nahrávce, když připouští úmyslný úder do hlavy poškozené (ve formě pohlavku); jeho výpověď nebyla způsobila vnést důvodnou pochybnost do zjištěného skutkového stavu. Pamatuje-li si poškozená přesné datum natolik traumatického zážitku, jakým může potenciálně být fyzický útok bývalého partnera, nelze v tom shledat nic neuvěřitelného.
43. Závěry správních orgánů stran prokázaných skutečností a hodnocení důkazů jsou plně přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Minimálně celé strany 3 až 5 napadeného rozhodnutí se věnují rozhodným skutkovým zjištěním a jejich prokázání na základě vyhodnocení dostupných důkazů, žalovaný řádně vyhodnotil a odůvodnil existenci rozhodných skutečností a posoudil věrohodnost důkazů, zcela logicky a s podporou v konkrétních aspektech důkazních prostředků shledal výpověď poškozené v kontextu pořízené audionahrávky věrohodnou a konzistentní, naopak na tvrzení obviněného řádným a dostatečně odůvodněným způsobem nepřistoupil, čímž uspokojivě vyvrátil jeho obhajobu.
44. Soud neshledává uloženou sankci nikterak nepřiměřenou v neprospěch žalobce. Dle ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) z.n.p. bylo za spáchaný přestupek možné uložit pokutu až ve výši 20 000 Kč, žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, tzn. na úrovni 5 % horní hranice sazby. Taková výše odpovídá nejméně závažným okolnostem naplnění znaku „jiné hrubé jednání“, úder do hlavy přitom patří k jednáním typově značně závažným; výši sankce nelze v daném ohledu shledat jakkoliv přísnou, tím méně nepřiměřeně. U žalobce nebyly zjištěny ani natolik tíživé majetkové poměry, aby pokuta v zásadě v bagatelní výši 1 000 Kč mohla být pro žalobce jakkoliv likvidační. Její výše je natolik nízká, aby správní orgány nebyly povinny podrobně zkoumat žalobcovy majetkové poměry, zvláště když žalobce v průběhu přestupkového řízení žádnou zvláštní majetkovou tíseň nenamítal; v případě značně nízkých sankcí není obecně úkolem správních orgánů z moci úřední detailně zkoumat jejich nepřiměřenost v konkrétní věci, nevyplývá-li z dosavadních zjištění významně tíživá majetková situace osoby obviněné z přestupku, což v žalobcově případě nenastalo (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j.: 1 As 9/2008 – 133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS). Pouze v odvolání je zmínka o nezohlednění majetkových poměrů, ty však nejsou nikterak specifikovány, další okolnosti uvádí žalobce poprvé až v žalobě, žalovaný k nim tudíž přihlédnout nemohl, nicméně ani v takovém případě (pracovní neschopnost a nástup do nového zaměstnání až roku 2021 v kontextu vyživovací povinnosti ke dvěma dětem) neshledává soud uloženou pokutu ve výši 1 000 Kč pro

žalobce jakkoliv likvidační (jak správně konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, uložená výše pokuty by nemohla být likvidační ani pro osobu s příjmem na úrovni zákonné minimální mzdy). Při měsíčním příjmu ve výši 20 000 Kč deklarovaném v replice nemůže být pokuta ve výši 1 000 Kč nepřiměřená tím spíše, a to ani při započítání uváděných nákladů, přestože jde toliko o sankci za přestupek, sankce musí zůstat sankcí a je plně namístě, aby ji žalobce (obviněný z přestupku) alespoň minimálně pocítil ve své majetkové sféře.

45. Zákonný je i výrok o náhradě škody ve výši 90 Kč. Spáchání přestupku tak, jak je uvedeno v popisu skutku, bylo jednoznačně prokázáno. Po úderu do hlavy je zcela namístě navštívit lékaře a absolvovat nezbytné základní vyšetření, byť by tak bylo učiněno jen pro jistotu. Z lékařských zpráv je přitom naprosto zjevná souvislost mezi úderem do hlavy ze strany žalobce a návštěvou pohotovosti, částka 90 Kč za návštěvu lékařské pohotovosti je účelně vynaloženým nákladem, který představuje jednoznačně prokázanou škodu způsobenou přestupkem. Je rovněž zcela pochopitelné, pokud poškozená nezašla k lékaři bezprostředně po úderu od žalobce, ale vyčkala několik hodin a pak, když bolest nadále přetrvávala, vyhledala lékařské ošetření, zvláště když jí to bylo doporučeno policií; ostatně, návštěva lékaře cca 4 hodiny po incidentu (včetně cesty apod.) nepředstavuje žádné relevantní prodlení. Návštěva neurologie zvlášť zpoplatněna nebyla, ve vztahu k výroku o náhradě škody se jí tudíž soud zabývat nemusel. Ani poslední žalobní námitka tudíž není důvodná.
46. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
47. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce